

ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K

J M É N E M R E P U B L I K Y

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **JUDr. et Ing. P. G., Ph.D.**, zastoupeného Mgr. Janem Švárou, advokátem se sídlem Karlovo nám. 17, Praha 2, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, odbor sociální péče a zdravotnictví, se sídlem Jungmannova 35/29, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2009, č. j. MHMP 804144/2009 SSP/319/09, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 4. 2010, č. j. 4 Ad 1/2010 – 63,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal včas kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 4. 2010 č. j. 4 Ad 1/2010 - 63, jímž bylo rozhodnuto, že Mgr. Dagmar Rezková Dřímlová, advokátka, se sídlem Praha 6, Muchova 9/223, se zprošťuje povinnosti zastupovat žalobce v řízení, a soud ustanovil žalobci zástupce Mgr. Jana Šváru, advokáta se sídlem Praha 2, Karlovo nám. 17.

Z odůvodnění napadeného usnesení vyplývá, že městský soud usnesením ze dne 23. 3. 2010 ustanovil žalobci zástupcem Mgr. Dagmar Rezkovou Dřímlovou, která dne 31. 3. 2010 zaslala městskému soudu dopis, v němž uvedla, že byla žalobci ustanovena zástupkyní i v další věci vedené u tohoto soudu. V této druhé věci podal žalobce kasační stížnost proti jejímu ustanovení, kterou odůvodnil mj. tím, že tato advokátka je konfidentkou StB a osobou nepřátelskou žalobci. K tomu advokátka uvedla, že žalobcova

tvrzení jsou pomlouvačná a urážlivá, žalobce osobně nezná, nikdy se s ním nesetkala. Žalobce k ní vyjadřuje nedůvěru, aniž by si ověřil svá nepravdivá tvrzení. Podle názoru této advokátky je naplněn § 20 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii (dále jen „zákon o advokacii“), podle něhož je advokát mj. oprávněn požádat o zrušení ustanovení, dojde-li k narušení nezbytné důvěry mezi ním a klientem nebo neposkytuje-li klient potřebnou součinnost. Městský soud dospěl k závěru, že tyto podmínky jsou splněny a advokátku zprostil povinnosti zastupovat žalobce v řízení. Městský soud uvedl, že v daném případě je ustanovení advokáta třeba k ochraně práv žalobce a ustanovil jeho zástupcem advokáta Mgr. Jana Šváru.

Ze soudního spisu vyplývá, že ustanovený advokát Mgr. Švára podal dne 8. 4. 2010 městskému soudu žádost, aby jeho ustanovení bylo zrušeno, protože byl žalobci ustanoven zástupcem v jiné jeho věci, v níž mu žalobce fakticky vyslovil nedůvěru. Vzhledem k tomu Mgr. Švára vychází z toho, že žalobce nemůže jako ustanovený zástupce zastupovat v projednávané věci. O tomto návrhu městský soud dosud nerozhodl.

Nejvyšší správní soud doručil v souvislosti s kasační stížností Mgr. Švárovi informaci o probíhajícím řízení o kasační stížnosti. Mgr. Švára se podáním ze dne 17. 8. 2010 vyjádřil takto: „...klienta v předmětné věci více jak čtvrt roku nezastupuji. Oznámení o ukončení právního zastupování jsem Městskému soudu v Praze zaslal prostřednictvím emailové zprávy s el. zaručeným podpisem již dne 8. 4. 2010 spolu s důvody, které mě k ukončení právního zastupování klienta vedly“.

V kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že napadá toto usnesení ve slově „zproštuje“, protože tento výraz je neodpovídající svému odůvodnění, že žalobcova slova jsou pomlouvačná a urážlivá. Dále uvedl, že napadené rozhodnutí je nezákonné a spočívá v úmyslně nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Další text nemá s kasační stížností žádnou souvislost.

Otázku zastupování žalobce ustanoveným advokátem Mgr. Švárou posoudil Nejvyšší správní soud takto:

Podle § 35 odst. 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát.

Podle § 18 odst. 1 zákona o advokacii advokát je oprávněn poskytnutí právních služeb odmítnout, pokud nebyl podle zvláštních předpisů ustanoven nebo Komorou k poskytnutí právních služeb podle odstavce 2 určen; ustanovení § 19 tím není dotčeno.

Podle § 20 odst. 2 zákona o advokacii advokát je oprávněn smlouvu o poskytování právních služeb vypovědět, popřípadě požádat o zrušení ustanovení nebo požádat Komoru o určení jiného advokáta, dojde-li k narušení nezbytné důvěry mezi ním a klientem nebo neposkytuje-li klient potřebnou součinnost.

Z těchto ustanovení vyplývá, že advokát, který byl ustanoven zástupcem účastníka řízení, má poněkud jiné postavení než advokát, který zastupuje účastníka řízení na základě smlouvy o poskytování právních služeb. Advokát, který zastupuje účastníka řízení na základě smlouvy o poskytování právních služeb, má povinnost, resp. oprávnění tuto smlouvu vypovědět, nastanou-li skutečnosti uvedené v § 20 zákona o advokacii. Advokát, který je ustanoven zástupcem účastníka řízení, nemůže toto zastoupení vypovědět, protože mu zákon o advokacii takový postup neumožňuje. Ustanovený advokát pouze musí, resp. může podat soudu, který ho zástupcem ustanovil, žádost o zrušení tohoto ustanovení. Do doby rozhodnutí soudu o této žádosti (o jeho zproštění povinnosti účastníka zastupovat) je stále ustanoveným zástupcem účastníka řízení.

Kasační stížnost posoudil Nejvyšší správní soud jako nedůvodnou. Městský soud postupoval v souladu se zákonem, jestliže zrušil dosavadní ustanovení advokátky Mgr. Rezkové Dřimalové a ustanovil žalobci jiného zástupce, advokáta Mgr. Šváru. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

O nákladech řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. Stěžovatel ve věci úspěch neměl a žalovanému nelze náhradu nákladů přiznat.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. srpna 2010

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu